

**ผลคำวินิจฉัยคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า
กรณีการแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ฮ. กับบริษัท อ. และบริษัท ข.**

ระหว่าง	บริษัท ฮ.	ผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ
	บริษัท อ.	ผู้ประกอบการธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจที่ ๑
	บริษัท ข.	ผู้ประกอบการธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจที่ ๒

การแจ้งผลการรวมธุรกิจ

ด้วยบริษัท ฮ. ได้ยื่นแบบแจ้งผลการรวมธุรกิจ พร้อมเอกสารหลักฐานตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ต่อสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๗ เพื่อขอแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ฮ. กับบริษัท อ. และบริษัท ข. ซึ่งได้กระทำการรวมธุรกิจ เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๗ ต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อเท็จจริง

ข้อเท็จจริงที่ใช้ในการพิจารณาการแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ฮ. กับบริษัท อ. และบริษัท ข. มีรายละเอียดดังนี้

๑. ข้อมูลผู้ประกอบการธุรกิจ

๑.๑ ผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ

บริษัท ฮ. จัดทะเบียนจัดตั้งบริษัทในประเทศญี่ปุ่น เป็นบริษัทโฮลดิ้ง (Holding Company) ซึ่งเป็นบริษัทที่จัดตั้งขึ้นมาใหม่จากการรวมธุรกิจในครั้งนี้ เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๗ จึงยังไม่มีรายได้ในปีที่ผ่านมา

๑.๒ ผู้ประกอบการธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจที่ ๑

บริษัท อ. เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxxxx จัดทะเบียนจัดตั้งบริษัทในประเทศญี่ปุ่น ประกอบธุรกิจจำหน่ายอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ จำหน่ายอุปกรณ์กึ่งตัวนำ รวมถึงจำหน่ายอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศและธุรกิจบริการโซลูชันโดยมีรายได้รวม (รอบปีบัญชีระหว่างกุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ ถึงมกราคม ๒๕๖๗) จำนวน xx,xxx ล้านบาท สำหรับรายได้รวมในประเทศไทยปี ๒๕๖๖ (รอบปีปฏิทิน) จำนวน xxx,xxx ล้านบาท

ทั้งนี้ บริษัท อ. มีบริษัทที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ (Single Economic Entity) ในประเทศไทย ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาผู้ประกอบการธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ พ.ศ. ๒๕๖๑ จำนวน ๑ บริษัท ได้แก่ บริษัท อ.๑

๑.๓ ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจที่ ๒

บริษัท ช. เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxxxx จัดทะเบียนจัดตั้งในประเทศญี่ปุ่น ประกอบธุรกิจจัดจำหน่ายอุปกรณ์กึ่งตัวนำ และชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์สำหรับธุรกิจจำหน่ายอุปกรณ์และจำหน่ายอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับบริการโซลูชัน โดยมีรายได้รวม (รอบปีบัญชีระหว่างกุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ ถึงมกราคม ๒๕๖๗) ในปี ๒๕๖๖ จำนวน xx,xxx ล้านบาท สำหรับรายได้รวมในประเทศไทยปี ๒๕๖๖ (รอบปีปฏิทิน) จำนวน x,xxx ล้านบาท

ทั้งนี้ บริษัท ช. มีผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ (Single Economic Entity) ในประเทศไทย ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ การพิจารณาผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ พ.ศ. ๒๕๖๑ จำนวน ๑ บริษัท ได้แก่ บริษัท ช.๑

๒. ข้อมูลการรวมธุรกิจ

๒.๑ วันที่รวมธุรกิจแล้วเสร็จ	๑ เมษายน ๒๕๖๗
๒.๒ วันที่แจ้งผลการรวมธุรกิจ	๕ เมษายน ๒๕๖๗
๒.๓ มูลค่าการรวมธุรกิจ	ธุรกรรมนี้ไม่มีการชำระค่าหุ้น
๒.๔ วัตถุประสงค์ของการรวมธุรกิจ	

การรวมธุรกิจครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (๑) ขยายฐานธุรกิจอย่างรวดเร็วโดยการนำเสนอผลิตภัณฑ์ใหม่ให้แก่ลูกค้าปัจจุบันของผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจทั้งสองราย และนำเสนอผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่ให้แก่ลูกค้าใหม่ (๒) ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพสินค้า โดยผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจทั้งสองราย จะเสริมสร้างความรู้และความเชี่ยวชาญ (Know-how) เพื่อจัดหาโซลูชัน (Solution) โดยใช้ความรู้ที่สะสมมาให้เกิดประโยชน์สูงสุดเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าที่หลากหลาย และ (๓) จัดโครงสร้างองค์กรให้เหมาะสม ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจทั้งสองรายจะพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการบริหารจัดการในกลุ่มบริษัท ให้เป็นหนึ่งเดียวกัน และสร้างระบบเพื่อสร้างคุณค่าใหม่ของบริการให้กับลูกค้า

๒.๕ วิธีการรวมธุรกิจ

การรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ฮ. กับบริษัท อ. และบริษัท ช. มีขั้นตอนการดำเนินการตามแผนการโอนหุ้นดังนี้

ขั้นตอนที่ ๑ จัดตั้งบริษัทใหม่

บริษัท อ. และบริษัท ช. ร่วมกันจัดตั้งบริษัทใหม่ขึ้นมาชื่อบริษัท ฮ. ซึ่งเป็นบริษัทโฮลดิ้ง (Holding Company) โดยจัดตั้งขึ้นแล้วเสร็จเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๗

ขั้นตอนที่ ๒ เข้าซื้อหุ้นและการโอนหุ้น

ภายหลังจากจัดตั้งบริษัทแล้วเสร็จ บริษัทที่จัดตั้งขึ้นใหม่ (บริษัท ฮ.) จะทำการซื้อหุ้นทั้งหมดในบริษัท อ. และบริษัท ช. เมื่อดำเนินการโอนหุ้นแล้วเสร็จ ผู้ถือหุ้นเดิมของบริษัท อ. และบริษัท ช. จะกลายเป็นผู้ถือหุ้นของบริษัท ฮ.

๓. โครงสร้างผู้ถือหุ้นภายหลังการรวมธุรกิจ

ภายหลังการรวมธุรกิจ บริษัท ฮ. จะเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัท อ. และบริษัท ช. ในสัดส่วนร้อยละ ๑๐๐

ข้อกฎหมาย

พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้ “ผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รวมธุรกิจ” ประกอบประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๓ กำหนดว่า “การรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง หมายความว่า การรวมธุรกิจที่ยอดเงินขายของผู้ประกอบธุรกิจรายใดรายหนึ่งหรือของผู้ประกอบธุรกิจที่จะรวมธุรกิจในตลาดใดตลาดหนึ่งรวมกันตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป และไม่ก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ”

ประเด็นวินิจฉัย

การรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ฮ. กับบริษัท อ. และบริษัท ข. ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

โดยมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยดังนี้

๑. ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ มีสถานะเป็นผู้ประกอบธุรกิจตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

๒. การรวมธุรกิจดังกล่าวมีลักษณะเป็นการรวมธุรกิจตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คำวินิจฉัย

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเป็นประการที่หนึ่ง คือ ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ มีสถานะเป็นผู้ประกอบธุรกิจตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาแล้วเห็นว่า บริษัท ฮ. มีการจดทะเบียนจัดตั้งในประเทศญี่ปุ่น เป็นบริษัทที่จัดตั้งขึ้นมาใหม่ และไม่มีผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ (Single Economic Entity) ในประเทศไทย จึงไม่ถือเป็นผู้ประกอบธุรกิจตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

บริษัท อ. และบริษัท ข. มีการจดทะเบียนจัดตั้งในประเทศญี่ปุ่น ซึ่งมีการประกอบธุรกิจในประเทศไทยผ่านผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ (Single Economic Entity) ในประเทศไทย จึงถือเป็นผู้ประกอบธุรกิจตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าผู้ประกอบธุรกิจไม่เข้าข่ายเป็นผู้ประกอบธุรกิจตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ แต่เห็นว่าควรพิจารณาลักษณะการรวมธุรกิจตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ต่อไป

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเป็นประการที่สอง คือ การรวมธุรกิจดังกล่าวมีลักษณะเป็นการรวมธุรกิจตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

การรวมธุรกิจในกรณีนี้มี ๒ ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ ๑ การจัดตั้งบริษัทใหม่ โดยบริษัท อ. และบริษัท ข. ร่วมกันจัดตั้งบริษัทใหม่ขึ้นมาคือ บริษัท ฮ. ขั้นตอนที่ ๒ บริษัทที่จัดตั้งขึ้นใหม่จะทำการซื้อหุ้นทั้งหมดในบริษัท อ. และบริษัท ข. จากผู้ถือหุ้นของบริษัททั้งสอง และโอนหุ้นของตนเองให้กับผู้ถือหุ้นเดิมของบริษัท อ. และบริษัท ข. ลักษณะการรวมธุรกิจดังกล่าวไม่เข้าข่ายเป็นการควบรวมธุรกิจ ตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ เนื่องจากการควบรวมธุรกิจจะมีลักษณะที่ทำให้สถานะของธุรกิจหนึ่งคงอยู่และอีกธุรกิจหนึ่งสิ้นสุดลง หรือควบรวมธุรกิจแล้วเกิดเป็นธุรกิจใหม่ โดยบริษัทที่มาควบรวมกันต่างหมดสภาพการเป็นนิติบุคคล ตามมาตรา ๑๒๓๘ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๖๕ แต่ในกรณีดังกล่าวมีการจัดตั้งบริษัทใหม่ขึ้นมาแต่บริษัท อ. และบริษัท ข. ไม่ได้หมดสภาพการเป็นนิติบุคคลแต่อย่างใด

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาแล้วเห็นว่า ในขั้นตอนที่ บริษัท ฮ. ซึ่งเป็นบริษัทที่จัดตั้งขึ้นใหม่ ได้เข้าซื้อหุ้นของบริษัท อ. และบริษัท ข. ร้อยละ ๑๐๐ ซึ่งถือเป็นการเข้าซื้อหรือได้มาซึ่งหุ้นที่มีสิทธิออกเสียง ณ สิ้นวันใดวันหนึ่ง เพิ่มขึ้นเกินกว่าร้อยละห้าสิบขึ้นไปของจำนวนสิทธิออกเสียงทั้งหมดของผู้ประกอบธุรกิจอื่น ตามข้อ ๔ (๒) ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาการเข้าซื้อสินทรัพย์หรือหุ้น เพื่อควบคุมนโยบายการบริหารธุรกิจ การอำนวยการ หรือการจัดการที่เป็นการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงมีลักษณะเป็นการรวมธุรกิจ ตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ (๓) แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

อย่างไรก็ตาม บริษัท ฮ. ในฐานะเป็นผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ มิได้เป็นผู้ประกอบธุรกิจตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ เนื่องจากการรวมธุรกิจกรณีนี้เป็น การรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ฮ. กับบริษัท อ. และบริษัท ข. โดยที่บริษัท ฮ. ไม่มีผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ (Single Economic Entity) ในประเทศไทย จึงไม่ถือเป็นผู้ประกอบธุรกิจตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

เมื่อการรวมธุรกิจระหว่างบริษัท ฮ. กับบริษัท อ. และบริษัท ข. เป็นการรวมธุรกิจระหว่างผู้ประกอบธุรกิจที่มีสถานะเป็นผู้ประกอบธุรกิจตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ กับผู้ประกอบธุรกิจที่ไม่ได้มีสถานะเป็นผู้ประกอบธุรกิจตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงไม่จำเป็นต้องพิจารณาขอบเขตตลาด ยอดเงินขาย และส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบธุรกิจที่แจ้งผลการรวมธุรกิจเพื่อวินิจฉัยว่าการรวมธุรกิจดังกล่าวเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่งหรือเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดหรือไม่

มติคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้ามีมติให้ยุติเรื่อง เนื่องจากไม่เข้าข่ายเป็นผู้ประกอบธุรกิจตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๓